

Podbieraczka ‘kobieta, która odbiera zboże za kosiarzem’.

fot. Ośrodek Edukacji Regionalnej w Hołownie

Był kosiarz, żniwiarz i podbieraczka (Ortel Królewski). Kiedyś to wy żniwa koso kusili, chłop, taki kosiarz kosił, a baba podbieraczka szła za koso i brała na gości, rubiła takie powrósto i wiązała (Deszkowice I). Przy kosie to byli takie grabie, ale mało grabi używali, bo byli bardzo cienkie, byli takie kabłaki, do połowy byli opasane szmato po to, aby to zboże ściągalo na pokos i wtedy szła podbieraczka i zbierała (Zamch). Podbieraczka wiązała snopki (Podlesie Małe).

Źródła: PM, KAGL, KAGP.

Geografia: powszechna.

D. lp. *podbieraczki*; D. lm. *podbieraczek // podbieraczków*; wymowa: *podb'eračka, pudb'eračka, podb'iračka, pudbiročka, podb'eracka, pudb'eracka, pudb'irocka*.

Por. *odbieraczka, wiązarka, zbieraczka, żniwaczka, żniwiarka*.

Halina Pelcowa, *Słownik gwar Lubelszczyzny. Tom I. Rolnictwo: Narzędzia rolnicze. Prace polowe. Zbiór i obróbka zbóż*, Wydawnictwo UMCS, Lublin 2012.

Projekt realizowany ze środków na naukę w latach 2009-2011 w ramach grantu badawczego MNISW „Słownik gwar Lubelszczyzny” nr N N104 178036. Kierownik projektu: prof. dr hab. Halina Pelc